

Børne- og Undervisningsudvalget
Christiansborg

Departementet

Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
Tlf. 3392 5000
Fax 3392 5547
E-mail uvm@uvm.dk
www.uvm.dk
CVR nr. 20453044

Svar på spørgsmål 210 (Alm. del):

02-07-2014

I brev af 30. juni 2014 har udvalget efter ønske fra Anni Matthiesen (V) stillet mig følgende spørgsmål:

Spørgsmål 210:

”Ministeren bedes forholde sig til henvendelsen fra Rikke Lind Andersson (BUU alm. del – bilag 193) vedrørende inklusion. Henvendelsen omhandler et forløb, hvor en dreng fra lægeligt hold anbefales at indskrives i en mindre skoleklasse oven på et længere sygdomsforløb. Det kommunale kan ikke tilbyde dette og familien kan ikke opnå den nødvendige støtte i en fri skole, da de frie skoler ikke kan få midler til at yde fuld støtte til drengen – de frie skoler kan få dækket fire timers støtte ugentligt. Det kommunale alternativ er en specialskole for børn med væsentlige motoriske handicap og svære indlæringsvanskeligheder. En definition, som den pågældende dreng ikke hører under.

Ministeren bedes i den forbindelse forholde sig til følgende:

1. Hvad mener ministeren, at familien skal gøre? Skal familien tage imod tilbuddet, selvom det er i strid med lægernes vurdering, eller skal familien holde ham hjemme og undervise ham selv?
2. Hvor skal familien henvende sig for at få støtte i denne situation?
3. Hvorfor kan privatskolerne ikke få fuldt tilskud, og på den måde aflaste folkeskolen ved at tage nogle af de elever, som har brug for en ekstra indsats?
4. Hvorfor kan en kommuneskole henvise et barn til et tilbud, som er fuldstændig forskelligt fra dét, som læger og eksperter anbefaler for drengen?
5. Mener ministeren ikke, at der bør være plads til at yde fuld støtte til et barn i en fri skole, når en sådan løsning er det, som eksperter anbefaler, og når det kommunale tilbud ikke kan løfte opgaven?
6. Mener ministeren, at denne families situation er forenelig med regeringens mål med inklusion? Her er en velfungerende drengs eneste kommunale alternativ en stor klasse en specialskole for børn med svære motoriske handicap.”

Svar:

Kommunerne har pligt til at give alle elever et relevant og fyldestgørende undervisningstilbud.

I folkeskolen er det skolelederens ansvar at søge at imødekomme alle elevers behov i den almindelige undervisning bl.a. gennem undervisningsdifferentiering, holddannelse og supplerende undervisning.

Der kan endvidere anvendes tolærerordninger og undervisningsassistenter, som både kan hjælpe den enkelte elev og klassen som helhed.

For at hjælpe elever til at overvinde praktiske vanskeligheder i forbindelse med skolegangen kan der desuden gives personlig assistance fx i form af hjælp til elever med fysiske handicap, hvor eleven har brug for en personlig hjælper i diverse praktiske situationer.

Skolelederen kan inddrage pædagogisk psykologisk rådgivning med henblik på at tilrettelægge et fyldestgørende undervisningstilbud. Forældrene har også mulighed for at anmode skolelederen om at inddrage pædagogisk psykologisk rådgivning.

Folkeskolereformen, der træder i kraft efter sommerferien, giver skolerne øgede mulighed for at tilrettelægge undervisningen efter de enkelte elevers behov og giver bl.a. kommunerne mulighed for større fleksibilitet i forbindelse med holddannelse.

Elever, hvis behov ikke kan imødekommes inden for rammerne af den almindelige undervisning, skal tilbydes specialundervisning i form af mindst 9 timers ugentlig støtte i den almindelige klasse eller henvisning til en specialklasse eller specialskole.

Det følger af bekendtgørelsen om folkeskolens specialundervisning, at den specialpædagogiske støtte fortrinsvis skal ydes som støtte i den almindelige klasse.

Henvisning til specialundervisning skal i alle tilfælde ske efter pædagogisk psykologisk rådgivning. Det er således pædagogisk psykologisk rådgivning i den enkelte kommune, der har kompetence til at vurdere elevens undervisningsmæssige behov, og herunder støttebehov, i samarbejde med skolen og forældrene. En eventuel diagnose eller lægeerklæring kan indgå i grundlaget for den pædagogiske psykologiske vurdering.

Hvis forældrene ikke sammen med kommunen kan finde en løsning, og forældrene ikke er enige i kommunens afgørelse om specialundervisning,

har forældrene mulighed for at klage til Klagenævnet for Specialundervisning.

Det følger af reglerne i folkeskoleloven, at klagenævnet kun kan ændre kommunalbestyrelsens afgørelse om et undervisningstilbud i den almindelige folkeskole til et undervisningstilbud i specialklasse eller specialskole, hvis vægtige faglige grunde taler derfor. Af forarbejderne til lovændringen fra 2012 fremgår, at formålet med lovændringen er, at flere børn inkluderes i den almindelige undervisning med de nødvendige støtteforanstaltninger og faglige udfordringer.

Med hensyn til frie grundskoler følger det af friskoleloven, at en fri grundskole inden for lovgivningens rammer selv bestemmer, hvilke elever den vil optage.

En fri grundskole er ifølge friskoleloven forpligtet til at give specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand til elever, hvis undervisning i den almindelige klasse kun kan gennemføres med støtte i mindst 9 undervisningstimer ugentligt.

En fri grundskole kan efter friskoleloven søge tilskud til specialundervisning og specialpædagogisk bistand fra en særlig pulje, der afsnøres fra de frie grundskolers generelle statslige driftstilskud.

Det følger endvidere af friskoleloven, at kommunen kan yde tilskud til specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand.

Alle forældre har mulighed for at undervise deres børn hjemme. Hjemmeundervisning er en ret for forældrene og ændrer ikke ved kommunens pligt til at give alle elever et fyldestgørende undervisningstilbud, hvis forældrene ønsker barnet optaget i folkeskolen.

Med venlig hilsen

Christine Antorini